229.

ஸ்ரீ அக்கினேய புராணத்தில்
அடங்கியுள்ள
க்ஷத்ர வன்னிய புராண
சுருக்கச் சிந்து
1927

உ

229

ஸ்ரீ சிவசுதன் துணை.

ஸ்ரீ ஆக்கினேய புராணத்தின் அங்கமாகிய

வீரவன்னிய புராண

சுருக்கச் சிந்து

OFFICE OF THE REGISTRAR MADRAS
17 JAN 1928

இஃது

மன்னார்குடி தாலூகா அரிச்சந்திரபுரம்
சாமிச் சேர்வைகாரர் குமாரர்
வித்வான், சுப்பிரமேயச் சேர்வைகாரரால்
இயற்றப்பட்டு

திருத்துறைப்பூண்டி தாலூகா வெப்பளச்சேரி
ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல சுவாமிகளின் பிரதம மாணாக்கர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
சென்னை சம்மந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு

—:(o):—

மன்னார்குடி தாலூகா வடவேற்குடி
சைவசமய வேதாந்தி
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ இராமசாமி பிள்ளை,
கீழக்குருக்கை வன்னியகுல சங்கத்தின் அங்கத்தினர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ குமாரசாமி நாயர்
இவ்விருவர்களின் பேருதவியால்

கூத்தாநல்லூர்
வாலிபா அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

istered Copy Right. [அணா 4

1927

Q23:22
N27
181908

முகவுரை.

ஸ்ரீ சர்வேஸ்வரன் ஆதியில் முனிவோர்களுக்கு திருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்ற நான்மறையாதிகளை சர்வான்மகோடிகளும் நன்குணர்ந் துய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ வேத வியாஸர் காவியமாகச் செய்தருளிய பதினெண் புராணங்களுள் அதி சிரேஷ்டமாகிய ஆக்கினேய புராணத்தின் அங்கமாயுள்ளதும் ஸ்ரீ அத்திரிமுனிவர், ஜெனக மகா முனிவரால் உபதேசிக்கப் பெற்றதும், கற்றோர்க்கும் கேட்டோர்க்கும், சர்வாபீஷ்டத்தையும் தர வல்லதுமான வீர வன்னிய பூபதியின் சரிதை காவிய ரூபமாக வெளிவந்துலவி கற்றுணர்ந்த சில்லோர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு சிறிதும் பயன்படாதுநிற்றல் காரணமாக நமது நண்பரிற்சிலர் இச்சிவ சரிதையை சுருக்கமாக யாவர்க்கும் எளிதில் விளங்கும்படி இயற்றுதல் வேண்டுமென பல்காலும் வற்புறுத்த இத்தகையத் தொண்டில் ஈடுபடுத்தியது ஸ்ரீ கருணாநிதியி னருளேயெனத் துணிந்து அடியேன் வெளியிட்ட வன்னியபுராணச் சிந்து என்னும் இச்சிறு நூலில் குற்றங்குறையுளதேல் ஆன்றோர் பொறுத்தருள்க.

அ. சா. சு.

வடவேர்க்குடியில் வசிக்கும்
மாஜி ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சைவ ஸமரஸ வேதாந்தி
இ[illegible]சுவாமிப் பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றிய

சாற்றுக்கவி.

அறுசீர்க்கழில் நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

வேதமுனி யுரைத்தருளு மாக்கினேய புராணத்தி ல்
விளம்பு மெண்டோ ள்
மாதவி மகாத்திமம் சொல் வன்னியருற்பவத்தைப் பலர்
வரைந்தா ரேனு ம்
தீதறவே யதனையுமோர் சிந்தெனவே யரிச்சந்தி திரன்
புரத்தே சா முடித்து
காதனருஞ் சுதன் சுப்பிர மேய கவி செவிக்கினிதே யென்னு
நவின்றான் மா

18|9|68
600 008.
Q 2?.22

உ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்யம் துணை.

வீரவன்னிய புராணச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ கைலாய நாதரிடமாகத் தேவர்கள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கடவுளை சேனாதிபதியாகப் பெற்று சூரபத்மனாதிய அசுரர் பகையை முடித்து சுகம்பெற்றிருப்பதைக்கண்டு மனம்பொறாது சூரன் தங்கை அசமுகியாள் தூர்வாசரைச் சேர்ந்து சர்வாண்டங்களும் நடுங்கத்தக்கதான பலமுடைய வாதாவி வில்லவனென்னும் இரு துஷ்டர்களை யீன்றாள். அவர்கள் நம்மினும் வல்லோர் யாரென்றகங்கரித்து அண்டப்பரப் பனைத்துஞ்சுற்றி ஜீவர்களை மத்திட்ட தயிரெனக் கலக்கி மதவேறுபோல் திரிந்து மாய்கையால் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் துன்புறுத்தி வருங்கால் வில்வலன் மோனமுனி சாபத்தால் அகஸ்தியர்க் கிரையாகி ஒழிந்தான். கண்ட வாதாவி பயந்தோடி பிர்மதேவரைக்குறித்து கடுந் தவம்புரிந்து மிகு வரமடைந்து ரெத்தினபுரியில் எழுநூறு வெள்ளம் ராக்ஷஸ சைனியங்களோடு அரசு செலுத்தி மயன் புத்திரி சொக்க கன்னியாரை மணந்து அதி தீரனாய் திக்கு விஜயஞ்செய்து தேவர்களைச் சிறையிட்டு துன்புறுத்த மற்றையோருடன் விஷ்ணு பிர்மேந்திராதியர் எதிர்நிர்க்க வியலாது பயந்து ஈஸ்பரனிடத்தில் முறையிட அவர்களை நோக்கி பரமேசன் அஞ்சாதீர்கள் க்ஷத்திரியர் தர்மம் குன்றி இராக்கதர்டும்பு மேலிட்டதைக்கொண்டு சம்பு முனிவர் செய்யப்புகும் விசுவ யாகத்திலெமதருளால் வீரவன்னிய மகாராஜன் தோன்றி அசுரரை அடியோடழித்து தேவர்களை சிறைமீட்டு உங்கள்குறைகளை தவிர்த்து லோக ரட்சகனாக விளங்குவனென் றருளி சம்பு முனிவரை ...ற்றும்படி ஆக்ஞாபித்தனர். உடன் சம்புமுனி யாக ...பரமேசனடைந்து மதியமுதமும் பார்வதி செங்கழுநீர் ஆகுதி செய்ய அக்கினியினின்று சர்வ படை, சர்வ

விருதுகளுமிலங்க சர்வாபரணாலங்கிர்தனாக, மணிமுடியோடும், வன்னியராஜன் றோன்றினன் கண்ட அமரர்கள் யாவரும் களிப்புற்றுசந்தோஷிக்க, பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன் முனிவர் தெர்ப்பையால் தங்கள் தங்கள் உருவமாக முடிந்து ஷெ யாகத்தில் போட பிர்மவீரன், கிருஷ்ண வீரன், ருத்திர வீரன், சம்புமுனி வீரன் என்னும் நால்வருந் தோன்றி வன்னியராஜன் பக்கத்துணையாயிருக்க மீண்டும் எக்கிய குண்டத்திலிருந்து அக்கினிக் குதிரை எழுந்து அண்டம் யாவையும் அழிக்கத் தலைப்பட்டது. உடனே அங்கிருந்த யாவரும் பயந்து ஓடுவதைக்கண்ட பரமன் பயப்படாதீர்கள் என்று கையமர்த்தி வீரவன்னியனை லடக்குவித்து சம்பு நகர்க்கு நீயே மன்னவனென்று மணிமுடி சூட்டி, பிர்மவீரன், கிருஷ்ண வீரன், அக்கினி வீரன், முனிவர் வீரன் என்னும் படைத்தலைவரோடு நாலுவகை சேனைகளுமுதவிச் சம்பு நகர்க்கனுப்பச் சென்று மனுமுறை வழாது சர்வ வளங்களுமோங்க செங்கோலோச்சி தேவர்கள் பல்லாண்டு கூற வெகு சம்ப்ரமத்துடன் வன்னியராஜன் சிங்காஸனாதிபதியாய் வாழ்ந்திருந்தான்.

அக்காலத்தில் பரமசிவன் அமரர்கள் முறைப்பாட்டினை நாரதரால் அறிந்து வன்னியராஜனையழைத்து தமது சூலத்தையுமீய்ந்து வாதாவியைக்கொன்று இராக்ஷத சைனியங்களையும் ஒழித்து தேவாதிகளை சிறைமீட்டு ஜெய சீலனாக வரும்படி ஸ்ரீ மாதவியைத் துணையாக அனுப்பி விடையளிக்கச் சென்று மன்னவன் தனது ஆயிரம் வெள்ளம் வீரரோடு தேவியைச்சாரதியாக வமைத்துக்கொண்டு கடல் தாண்டி ரெத்தின புரியை அடைந்து வாதாவியின் படையோடு கடும் போர் புரிந்து இராட்சத சைனியங்களை அடியோடழித்து சூலத்தால் வாதாவியைக்கொன்று அந்நகரை கடற்குள்ளாழ்த்தி ஜெயசீலனாய்த் திரும்பிவருங்கால், கங்கைகண்ட சோழன் வெகு ஆடம்பரத்துடன் வரவேற்கச்சென்று அக்கால் ரதோற்சவத்தில் தேர்க்காலில் அறைபட்டு மாண்ட அவனது குழந்தையை உயிர்பெற்றெழச் செய்து மகிழ்வுடன் வரும் வன்னியராஜன் வரவை கேள்வியுற்ற அமரர்கள் தத்தம் விமானங்களோடு எதிர்சென்று அழைத்து சம்பு நகர்க்கு இறைவனாகவே திருமுடி சூட்டி தேவேந்திரன் சுபுத்திரியாகிய மந்திரமாலையை மறைவிதிப்படி சுபமணமுடித்து வெகு இன்பமுடன் சுகித்து சந்திர சேகர வன்னியனென்னு

மகவை ஈன்று மனுமுறை வழாது சகல வளங்களுமோங்க செங்கோற்செலுத்தி ஜெயசீலனாய் வாழ்ந்திருந்தார் இச்சரித்திரத்தை சூதமுனிவர் அகண்டித கீர்த்தியென்னும் சோமகா ராஜனுக்கு புகன்ற பேற்றால் வயோதிகத்தில் புத்திரனைப் பெற்று இன்றும் குறையாது அக்கினி வம்சத்தவரும் சுப மங்களமாய் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆதலால் இப்புண்ணிய சரித்திரத்தை கற்றோர், கேட்டோர், கண்ணுற்றோர், கையில் தரித்தோர், எங்கும் பரவச்செய்தோர், உமாமகேசன் அருள்பெற்று நீடூழி வாழ்வார்.

சுபம். சுபம். சுபம்.

வன்னியபுராணச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதியில் தேவர்களை இரக்ஷிக்க வீரவன்னிய பூபதியையும் பூலோகத்தில் மானிடரை இரக்ஷிக்க பிர்மாவால் பிர்ம வீரனையும் விஷ்ணுவால் கிருஷ்ண வீரனையும், ருத்திரனால் அக்கினி வீரனையும், முனிவரால் சம்பு வீரனையும், சம்பு முனிவரின் யாகத்தினின்று எழுப்பி மானிடரை ரெக்ஷிக்க அனுப்பினார்கள். நாமும் நம் முன்னோர்களும் மற்ற வருணத்தவர்களும் தொன்றுதொட்டு வீரப்ப சுவாமியை குல தெய்வமாக பூசித்து பலனை அடைந்து வருகிறோம். இதனை யறியாமல் வேறு வீரப்ப சுவாமி என்று நினைப்பது சரியாவென்று விவேகிகள் ஆழ்ந்துயோசிப்பாராகவும்

வந்தனம் வந்தனம் வன்னிய குலாபிமானிகளுக்கோர் வந்தனம்.

கல்விக்குறைவினாலே நம் தேசமும் நம் மரபும் கீழ்மையடைந்துவிட்டதென்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. இப்போது அந்தந்த சாதியாரும் சங்கமேற்படுத்தி கல்வி பிரசாரம் செய்து வருவதுபோல் நம்மரபினர் யாவரும் வன்னிய சங்கம் ஏற்படுத்தி அதற்கு வேண்டிய பண்டுகள் அமைத்து கீழக்கொருக்கை ஸ்ரீலஸ்ரீ குமாரசாமி ராயரவர்களைப்போல யாவரும் பாடுபட்டுழைத்து கல்வி பிரசாரம் செய்து இவ்வன்னிய மரபினரை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரும்படியாயும் இந்நூல் சிறிதெனினும் அங்கீகரித்து யாவர் கையிலும் இருக்கும்படி உதவிபுரியவும் வந்தனம் செய்கின்றேன். சுபம்.

நம் குல தெய்வம் வீரப்ப சுவாமிகள் அருள்புரிவாராக.

உ

ஸ்ரீ சிவசுதன் றுணை.

கணபதி ஸ்துதி கலி விருத்தம்.

பொன்னியல் நன்னகர் பொருந்து கற்பக
மன்னிய லிங்கரன் மலரடி போற்றி
சென்னியில் மாமணி திகழ்முடி வீர
வன்னிய பூபதி மாகதை கூர்வாம்.

வளையற் சிந்து வர்ணமெட்டு.

1 சீர்நிறையும் மலர்பதமே போற்றிசெய்தேனேசா அன்பர்
தீங்ககற்றும் வாசா உமை
சிவசுதவு லாசா வன்ய
சிந்துரைக்க வந்துன்னருள் செய்திடுங் கணேசா

2 வீசுபுகழ் கடம்ப மலர் மேனிகமழும் தோளா மணங்
கானவனு கூலா தெய்
வானை வள்ளி லோலா உந்தன்
மெல்லடியைப் போற்றி செய்தேன் வரமருளும் வேலா

3 வெண்கமலத் தவசதின்மேல் வீற்றிருக்கும் பதியே உனை
போற்றிசெய்தேன் நிதியே கல்வி
சாற்றுவதுந் ததியே அதி
வீரவன்யன் கதைக்கருள்செய் மிக்க சரஸ்வதியே

4 அந்தரி மாதரி கௌரியம்பிகை யோங்காரி மலை
யரசனற் குமாரி மகி
டாசூர சங் காரி வரம்
அருள்வாய் வீர வன்னியனல் லரசர்க் குப காரி

5 மாமறையோர் போற்றும் தில்லை மன்றில் நடமாடி யவர்
தொண்டரடி சூடி மிகக்
கொண்டேனருள் தேடி கவி
வாணர்முன்னே யான்புகன்ற வாறு சொல்வேனாடி

6 தஞ்சைவள நாட்டிலரிச் சந்திரபுர நேயன் வன்னிய
சிந்துரைக்கும் தூயன் சாமி
மைந்தனற் சகாயன் குரு
தன்னடியை போற்றிக்கவி சாற்றும் சுப்பிரமேயன்

7 கோகிலம் நற்குரலிசைக்கக் காகமது நேரே நின்று
கூவிடுமவ் வாறே மதி
கொண்டிசைத்த சீரே இதின்
குற்றங்குறை பொறுத்தருள்வீர் கற்ற புலவீரே

8 சகாபத மாயிரத்தி எண்ணூர் தங்கு நாற்பத்தேழாம் தை
திங்கள் குரு · நாளாம் திரு
பொங்கும் பூசம் மேலாம் வன்ய
சரிதை சிந்தாய் பாடியரங் கேற்றும் இந்த சாலாம்

9 வில்வவனத் திருகடிகை மேற் குருக்கை வூராம் அது
சீர் பெருத்த பாராம் வன்னி
யோர்கள் சங்கத் தோராம் புகழ்
மிகுங்குமா சாமி ராயர் முன்னேற்றிய சீராம்

10 சம்புகுல வீரவன்ய சரித்திரத்தைக் கேட்பார் வரும்
தரித்திரத்தைத் தீர்ப்பார் திரு
குறித்து மனை யேர்ப்பாள் புத்ர
சம்பத்தொடு வாழ்ந்து புண்யந் தானடைந்து பார்ப்பார்

கதையின் வரலாறு.

11 செனகமுனி யத்திரி பாற் சென்றனரோர் தினத்தே வரக்
கண்டவுட னழைத்தே மகிழ்
கொண்டுதவ சளித்தே புண்ய
சிவகதையொன் றருளிச்செய்யு மென்றார் நமஸ்கரித்தே

12 செனகர்சொல்வார் அத்திரிநான்செப்புகிறேன் தானும் இதற்
கொப்பில்லை மேற் காணும் தவம்
தப்பில்லாமல் வேணும் கேள்
சிவகதையிற் சிறந்தவீர வன்னிய புராணம்

13 கற்பமதி லரசிழந்து காசினியோர் சிதைந்து புனல்
மாசிதரா திருந்து சிவ
பூசனையும் துரந்து ராக்
கதரிடும்பு விளையச்சம்பு முனி கருதி நினைந்து

14 வானவரோ டேகிதிரு மாலயனைக் கொண்டு சிவ
லோகமதிற் சென்று விடை
மேலவனைக் கண்டு அடி
வணங்கிச் சொல்வா ராட்சதரால் வாதையுற்றோமென்று

15 கையமர்த்தித் தேவி பங்கன் காரணத்தைக்கொண்டே வந்த
பேரனைத்து மின்றே மக
மாரம்பித்தால் நன்றே நாம்
கன்னியொடு வாரோமென்றார்க் கருத்தறிந்துச் சென்றே

16 ஏற்றமகத் தரனடைந்து யிந்தமுது படவே விழி
சிந்துபுன லிடவே முனி
மந்திரங்க ளடைவே. உமை
யிட்டாள் செங்கழுநீர் புட்பம் எக்கியத்தினடுவே

17 வெயில்விரியு மகுடமின்ன விற்படையும் பிடித்தே அருள்
வேலனைப்போல் திடத்தே மத
வேளுருவ மெடுத்தே ருத்ர
வீரவன்ய னெழுந்துவந்தான் வேள்வியினின் றுதித்தே

18 மாலயருத் திரருஞ்சம்பு மருவி தெர்ப்பையெடுத்தே தங்க
ளுருவதுபோல் முடித்தே குண்டத்
தெரியதனில் விடுத்தே நிற்க
வந்தனர்கள் நாலு வீரர் வன்னியில்நின் றடுத்தே

19 சதுர்வித சேனையின் றலைவர் சம்பக்கினி பிர்மா கிருஷ்ண
ரம்புவில்லுந் திரமா வன்யர்
வெம்புலிபோ லுரமா சிவன்
தாமைத்து தேவி துணை தந்தாரந்தப் புரமாய்

20 வானவர் பணியுந்திரு மாமகளின் வாசன் சம்பு
மகத்தெழு முலாசன் வீர
வன்யமக ராசன் நகர்
வளமுரைப்பேன் மேருபுறம் வளருஞ்சம்பு தேசம்

21 சங்கர னுகற்றிருநீர் தன்னுருவ மெடுத்தே கடல்
நன்னிய நீர் குடித்தே கண்டத்
தின்னுறுகொண் டிடித்தே முகிற்
றுரைகொண்டு மழை பொழியும் தன்னகரம் அடுத்தே

22 குன்றுபரி கரிதருபூங் கொடிசெடியை வாறி வெள்ளங்
குமுகுமென்றே சீறி கரை
கொண்டுடைத்து மீறி நதி
குறிஞ்சிமுதற் றடவி கொள்ளை கொண்டு செல்லு மேறி

23 வாழைபலா மாங்கனியும் வனம்பழுத்து சொரியும் பல
வகை கனியும் தெரியும் கன்னல்
வடிசாறொடு உறையும் சம்பு
மாநகரம் வயலேறிய படையுடைக்க நிறையும்

24 கற்றடங்கு மறிவினர்போல் கதிர்வளைந்துகொள்ளும் கல்லா
பதரிகழ்ந்து தள்ளும் சூரை
அதமனென்று விள்ளும் வயல்
கண்டுமுதல் மலைமலையாய்க் களம் நிறையும் நெல்லும்

25 ஆவும்புலி யோர்துறையில் நீரருந்திக்கொள்ளும் அரி
யானையொன்றாய்ச்செல்லும் கிறிக்
கரவு புத்தி சொல்லும் வன்னியன்
அதி புகழ் ஆக்கினைக ளொடு அஷ்டதிக்கும் வெல்லும்

26 ஆறிலொரு கடமை தந்து ஐந்து பங்கு மேற்பார் குடி
வந்து கடன் தீர்ப்பார் திறை
தந்தரசர் காப்பார் மன்ன
னாக்கினைக்குள் ளடங்கி நின்று அனைவரெதிர் பார்ப்பார்

27 ஆலயங்கட் கோபுரங்க ளேந்தடுக்கு வீடே யதில்
கொந்தளப்பொன் னேடே நகர்
பந்தலினேற் பாடே திகழ்
அமராவதி தேசோவதி யாகாதிதற் கீடே

28 மின்னிலங்கும்பொன்மதிலோ வெயிலவனை மறைக்கும் அகழ்
மிருபாதளம் வரைக்கும் மனை
மேருவதை குறைக்கும் அந்த
மேனாடருப் பரிக்கைவழி மேவிடுவார் தரைக்கும்

29 வன்னியக்ஷத் திரிய சிங்கம் மன்னனிவர் தேடும் உங்கள்
எண்ணமுங் கை கூடும் நகர்
முன்னில் வந்து நாடும் என
மணிமாடக் கொடிகளண்டர் வாசல்நின்று ஆடும்

30 மங்கைநட மாடும் பயில் மணிச்சிலம்பி னாதம் வீணை
தொனித்திடுசங் கீதம் மறை
இனத்தர்மொழி வேதம் அந்த
மாநகரத் தேரோசையு மாறுதொரு போதும்

31 அந்தணரு மரசர்செட்டி சூத்திரரு மிலங்க பல
கோத்திரருந் துலங்க வெங்குக்
தோத்திரமும் விளங்க மன்ன
னடிபணிந்து திறைகொணர்ந்து அருங்கடல்போல்நெருங்க

32 அவ்வித மரசிருக்க மேல்நடந்த காதை வா
தாவிசெய்யு பாதை தே
வாதி சிறை வாதை வன்னிய
னகற்றி ஜெய மடைந்ததைக்கே ளத்திரியப்போதே

33 அசமுகியாள் சூரன் தங்கை யார் மதத்து ஓடி முனி
தூர்வாசரைக் கூடி யிரு
பேரை யீன்றாள் நாடி கருந்
தடவரைப்போல் வில்வலன் வா தாவியுற்றான் ஜோடி

34 மலைகளுடன் மலையடுக்கி மதிரவியைத் தடுப்பார் பூமி
யதிர்ந்துடைய நடப்பார் தேவர்
பதிந்தவிடம் கெடுப்பார் காலால்
அலைகடலை எத்திமேலூன் வடவனலிட் டெடுப்பார்

35 வாசி புலி கரடி சிங்கம் மானிடர்மா வுண்டே முனிக்
கானகலை கொண்டே செல
மோனமுனி கண்டே வலன்
மலையமுனி யகட்டொழிய வாக்கிட்டன ரன்றே

36 அகத்தியர் விந்தமடக்கி யருவனத்திற் சென்றார் வலன்
வருவதனைக் கண்டான் ஆட்
டுருவமொடு நின்றான் வா
தாவியறுத் தச்சமைத்தம் முனிக்கிடவே தின்றார்

37 தின்றவுடனுயிர்த்துவலன் றிடுமுடுக்கொண்டிரைந்தான் முனி
கொடுமைதனை யறிந்தார் வலன்
படவயற்றை பிசைந்தார் அவன்
ஜீரணிக்கக் கண்டதும் வாதாபி சென்று மறைந்தான்

38 வாதாவி கோபங்கொண்டு மலரயனை நாடி கால்
தலைகீழா வாடி தவம்
பலநாள் செய்யத் தேடி அயன்
மகிழ்ந்தவர நினைந்த வரம் வாங்கி சென்றான் கோடி

39 அவ்வரம் பெற்றான ரெத்தினபுரி கடலாமத்தி மணி
யுறப்பதித் துயர்த்தி யக
மரப்புரத்தி னெற்றி மதி
லண்டமுட்டுங் கோபுரமோ டமைத்தான் மயன் வெற்றி

40 அசுரர் குரு வெள்ளியைவாதாவி சென்று அடுத்தே சஞ்
சீவி யெல்லாம் படித்தே நகர்
மேவியவ் விடத்தே மய
னருமகளாம் சொக்ககன்னி யாரைமண முடித்தே

41 சேனைவெள்ள மேழுனூறு தீவிரர்க ளண்டம் அப்பால்
தாவுவர்கள் தண்டம் கொண்டு
மூவுலகு மண்டும் வெள்ளி
சேகரித் தனுப்பக்கொண்டு சென்றான் ஜெயமென்றும்

42 திக்குவிஜயங்கள் செய்து பொன்னுலகந் தாவி கொடும்
தன்படைகொண் டேவி அண்டர்
பின்னிட வா தாவி யடித்
திமையவரைச் சிறைபிடித்துச் சென்றானகர் மேவி

43 இந்திரனே டமரரெலா மென்றிசையு மோடி பயக்ம
தண்டர்களும் வாடி அயன்
விண்டுடனே கூடி பர
மேசனிடஞ் சொல்லினர் வாதாவி யிடர் நாடி

44 அருமறை யின்னமுமறியா தாதியுனைப்போற்றி வந்தோம்
வேதினையை மாற்றி இப்
போதகுறை யாற்றி வைத்
தருளுமெனக் கையமர்த்தி அஞ்சலித்தார் சாற்றி

45 அமரர்களை யனுப்பிவீர அரசனையு மடுத்தே ஜெய
முறச் சூலமுங் கொடுத்தே மிகு
வரமளித்து விடுத்தே தேவி
யாரை ரத சாரதியாய் அமைத்தன ரந்திடத்தே

46 ஐயிரண்டு நூறுலக்ஷ மறியபடை திரத்தால் ரெத்னு
புரியினிற் சென்றுரத்தால் உனக்
குரியவில் லஸ் திரத்தால் வா
தாவியைக்கொன் றமரர்சிறை யகற்றிவாவென் றுரைத்தார்

47 சிங்கமெனச் சிவன் விடையாற் செயபேரிகை யடித்து ரதத்
துயர்வாகவே யடுத்து படை
பெயர்வாகவே விடுத்து மன்னன்
தேவர் துதித் திடவுஞ்சென்றான் றெற்கினிற்றவ்டெடுத்து

48 தென்றிசையிற் கோடிவரை சேனைவெள்ளந் துடந்து நதி
கானமெல்லாம் கடந்து பாலை
யானவனம் படர்ந்து மா
தேவிவனங் காளிமேடு தெண்டுகளோ டடைந்து

49 அரவு தலை வெடித்துமணிக் கெருடனதை வீழ்த்தும் அன
லுறுவனத்தைக் காத்தும் பாலை
பெருவனத்தில் தோற்றும் தேவி
யடிபணிந்து படைத்துனைய தாக்கிக்கொண்டு சேர்த்தும்

50 தேவியினுல் கோடிக்கடல் திரைவிலக்கிச் சென்றே ரெத்னு
புரிநகரைக் கண்டே மனு
முறைநீதியைக் கொண்டே வரும்
ஸ்ரீ நாரத முனியைத் தூது செல்லவிட்டா ரன்றே

51 அந்தண ரமைச்சரோடு ஆரியர்கள் கூட ரம்பை
மார்கள் நடமாட கங்கை
யோர் விசரி போட கும்ப
மதுவொடு காளாஞ்சியேந்தி அமரர் பெண்கள் பாட

52 கனமணி சிங்காதனத்தில் கரியமலைபோலே கொலு
புரியுமந்த வேளை முனி
வரவரிந்தப் பாலே என்ன
காரணஞ்சொல் லென்றவுணன் கருவினன் தன்னுலே

53 சிவசுதனும் வீரவன்யன் செப்புமுறை கேளும் தேவர்
சிறையை விட்டு வாழும் அல்ல
செருக்களத்தின் பாலும் வரச்
சிந்தையுண்டேல் வரும்படியே தெரிவித்தனன் ஞளும்

54 கேட்டதும் அண்டம்வெடிக்கக் கொச்சனையிட்டேறி படை
கெச்சரித்துக் கோரி உடன்
தட்சகன்போல் சீறி தூதுக்
கெழுந்துவந்த தாரெனவே கிட்டனர் சவ்வாரி

55 நின்று வந்து நாரதரும் நேரில்சொல்லி முடித்தார் வ[illegible]ன்
போருக்கு எச் சரி[illegible]ர் [illegible]
சூரியும் கொக் கரி[illegible] அவன்
நீண்மதிலை வளைந்துகொண்டு [illegible]யாற்பரித்தார்

56 ஆரடா சிங்கமுக மாளிமுகத் [illegible] நகி
ரடியடா தன் [illegible] திசை
யடங்கலும் போய் [illegible] யேரித்
கழைத்திடுவென் றுரைத்திடுமுன் [illegible]ருமலைபோல் [illegible]

57 சப்தகடல் தன்னையள்ளி சலசலனக் [illegible] [illegible]ட
குலகிரியு மிடித்தே மேகங்
களைபிழிந்து வடித்தே பூமி
தத்தளிக்க வசுரப்படை தாவிவந்தார் துடித்தே

58 சக்கரந் தோமர முலக்கை தண்டுபிண்டி பாலா சமு
தாடுயீட்டி வேலா வாள்
தனுசம்புடன் கோலா கல
சத்திரமஸ்திர மசுரர் தாங்கிவந்தார் மேலா

59 தாவினர்க ளொன்றுபத்து நூறுபிரந்தலையே ரெட்டித்
தன்கைகளு மலையே பூமி
தத்தளித்து மூலைய வந்து
தாவினர்கள் வீரவன்யன் றன்படையுங்குலைய

60 தெற்கினிலக்கினி வன்னியன் றேர்கிழக்கில்கும்பு கிஷ்ணன்
சேர்ந்தனன் மேர்ச் சம்பு பிர்மன்
தேர்வடக்கில் வம்பு அந்த
ஜெயவீரர்கள் நால்வருஞ்சென் றெடுத்தனர் வில்லம்பு

181908
Q23:22 NU

61 இருபடையும் மலையுமலை எதிர்த்ததுபோல் நின்று உடல்
பதைத்திடவே கொன்று வன்யன்
வதைத்திடயா தொன்றும் நில்லா
திடைந்தோடின வசுரப்படை யியலாதெனக் கண்டு

62 கண்டம் வேறு துண்டம்வேறு கால்கரமும் போக்கி ரத்தம்
மேல்வெள்ளம தாக்கி பின்னும்
நாலுபுரம் நோக்கி வன்யன்
கனபடையு மறுத்தொழித்தான் களம் வெறுமையாக்கி

63 வாதாவி கோபங்கொண்டு மைந்தர்களை யேவ படை
முந்தி வந்து தாவ தலை
சிந்தி நின்று கூவ கெடி
மாதரி சூலமெடுத்து வதைத்தொழித்தாள் மேவ

64 உற்றது வாதாவியிடம் ஓடிச்சொன்ன சேதி காதில்
நாடுமுன்னே மோதி கொண்டு
வாடியெழுந் தோதி சிங்க
மோராயிரம் பூட்டியதே ரூரவிட்டான் வீதி

65 கற்கரத் தொனியில் ரதம் கால்பரிந்து ஓட தூசி
மேலெழுந்து மூட அண்டர்
கோலங்கண்டு ஓட அவன்
கர்ச்சனையிட் டகங்கரித்தான் கதிர்குலைந்து வாட

66 அட்சணமே வந்தரதத் தடும்புலிபோ லடுத்தே வன்யன்
கொடும் பாணமுந் தொடுத்தே நிற்க
படிகளம்போ யடுத்தே அவன்
அதிவீரநீ யாரெனநாண் தெரித்தான் விற்பிடித்தே

67 சிவசுதனும் சம்புமகத் திடமே யுனக்காக வந்தேன்
இடுக்கமது போக தேவர்
அடுக்கும்படி யாக சொல்வேன்
சிறையை விட்டால் வாழலாம் நீ செப்பிடு முன்பாக

68 அண்டமெல்லா மோர்குடையி லாளினது குறையே பின்னால்
அந்தகனுக் கிறையே புகழ்
அதுநிற்பது முறையே உன்னை
டமர்புரிவ தல்லால்பின் னடைந்துவிடேன் சிறையே

69 இருவருக்குமூண்டுகொண்ட தெவ்விடத்தும்பாணம் அண்ட
மவ்விடத்துந் தோணும் க்ஷண
மிவ்விடத்துங் காணும் பின்னும்
எண்டிசையுஞ் சுழன் றுவொரு கணத்திந்திடம் பேணும்

70 அர்த்தசந்த்ர பாணமெடுத் ததிதீரமாய்விடுத்தான் வன்யன்
எதிரோர் பாணம் தொடுத்தான் அவன்
அதைத் தடுத்து கெடுத்தான் பின்னும்
அப்பாணத்தால் தடுத்தேறியே யவன்தேரினை யுடைத்தான்

71 பின்னுமொரு தேரிலண்ட பித்திகளும் வெடிக்க வெட்டு
அத்திகளுந் துடிக்க பாணம்
சுற்றிக்கொண்டு இடிக்க வந்த
பிஞ்ஞகன் சேனைத்திரள்கள் பின்வாங்கின தடிக்க

72 தானவர்கள் பிர்மகிஷ்ண சம்பக்கினி நால்வர் சிங்க
கும்புகளைப் போல்வர் மனம்
வெம்பசுரர் காலர் வா
தாவியினால் மோது கொண்டு சாய்ந்தார் ரத மேலார்

73 எண்ணுமா யிரவயதெண் ணாயிரமா யொழிய அயன்
முன்னாள் வர மொழிய விதி
யின்னாளொடுங் கிழிய வன்யன்
இடம் வலங்க ளசையவிடா தேற்றியம்பு பொழிய

74 வசிகுத்த யிடமறியா துள்ளும்புற முறுக ரெத்த
வெள்ளமது பெருக விதி
தள்ளவந்து குருக மலை
யொன்றுபின் னென்றாகவெடுத் துந்திவிட்டான் வெறுக

75 காளிகூளிப்படைகளெலாங் கண்டோட்டமும்பிடிக்க அவர்
சென்றேனென்று தடுக்க சேனை
திண்டாட்டமாய் நடுக்க நாலு
காவலருங் களைதெளிந்து கார்முகத்தைத் தொடுக்க

76 கண்டுபின்னும் வாதாவி காரிடிபோ லுரப்பி பாணம்
பாரிடிய நிரப்பி வன்யன்
மாறொடியத் திருப்பி ரதம்
காகரவென் றேசுழன்று கருவியெதிர் பரப்பி

77 கடுஞ்சினமாய் வன்னியனுங் கண்பொறியுஞ் சிந்த பாணம்
எண்ணிலாம லுந்த ரதம்
மண்பரிய வந்த அவன்
கைவில்லையு மறுத்துரத கட்டுடைத்தான் குந்த

78 மாதவியை மாதலியாய் வமைத்துக்கொண்டு கருத அவன்
எதிர்த்துவந்து பொருத அந்தப்
புரத்தில் நின்று நிருத வில்லை
வரித்திழுத்து நெஞ்சிற்குறி வைத்தான் சூலத் துரித

79 முடனெடுத்து விட்டிடவு மலைக்கோடியே பாய்ந்து ரதத்
தலத்தேறிட வாய்ந்து பாணம்
தொளைத்தேவிட சாய்ந்து கடல்
மூழ்கிமலை யாகியலை மோதநின்று ளோய்ந்து

80 படி கடலின் மலையைக்கண்டு பாதியாகப் பிளக்க ரெண்டும்
மோதிக்கொண்டு கலக்க சப்த
மாதிரமும் பெலக்க வானோர்
பதுங்கிக்கொண்டு போர்திரத்தைபார்ப்போமென் றுவிலக்க

81 கடல்கடைந்த மலையிரண்டுங் காணுதெங்குந் தேட அவன்
மீனுருவா யோட இது
தானேவென்று கூட அவன்
கரையேறியே தன்னுருவாய் கண்டெதிர்த்தான் நாட

82 ஆதி சிவன் சூலமதை யறிந்து கையா லெடுத்தான் பூசை
புரிந்து கடு கடுத்தான் உயிர்
துறந்துவிட விடுத்தான் வா
தாவிதலை யறுந்திடிபோ லதிர்ந்து தரை படுத்தான்

83 காளிகூளி பேய்நரிநாய் கண்டலகை களித்தே பிணம்
தின்றுகொண்டு கொழுத்தே குடல்
விண்டுகொத்தி யிழுத்தே கழு
கடித்துக்கொள்ளும்ரெத்தவெள்ளங் கடல்போமுண்டம் குதித்தே

84 அமரர்சிறை மீண்டுபுட்ப மாரிபெய்து செழித்தார் அவன்
அரிவையுயி ரொழித்தாள் மற்றோர்
அனல்மீதினில் குளித்தார் சேனை
யவன்கோட்டை கொத்தளமுதலாய் கடல்கொளவேயழித்தார்

85 மாதவியி னருள்சுரக்க மகராலய மேறி திரு
மறைக்காடதைக் கோரி தேவி
வந்துமகிழ் கூறி தவம்
வடகிழக்கி லமர்ந்துவர மளித்துநின்றாள் சூரி

86 ஈரிரண்டைன்னூறு லட்ச மெண்ணரிய படையும் ஒரு
வின்னமிலா தடையும் படி
நன்னலஞ்செய்துடையான் நகர்க்
கெழுந்துசெல்ல கங்கைகண்ட சோழனிடுங் குடையான்

87 வரவறிந்து மன்னவனை வரிந்தழைத்துக் கொண்டே தங்க
விருந்துசெய்தா ரன்றே தே
ருருண்டரைக்கக் கண்டே, அந்த
மன்னன் மகன் றனையெழுப்பி விட்டுவந்தா ருண்டே

88 ஜெயமடைந்து வரவறிந்த தேவரதத்தோடி மிக
ஆவலுடன் கூடி சுப
சோபனங்கள் பாடி சம்பு
செழுநகர மேற்றிவைத்தார் திருமுடியுஞ்சூடி

89 கொற்றவர்கள் புடை நெருங்க கோதைபணிமாற ரம்பை
மாதர் நடமாட மறைக்
கீதங்களும் பாட செங்
கோலொடு சிங்காதனத்தில் கொலுவிருந்து நாட

90 வாசல் மணி நாவசைபா வாறதுவு மொன்றே நங்கை
மாரிடையுந் துண்டே வறி
யோரிலாம லுண்டே வர
மந்திரியர் குறைபிரந்தார் மன்னனிடஞ் சென்றே

91 வாறதற்கு முடிதலக்க மன்னர்சபை துரந்தார் சிலர்
தன்னவரு மிருந்தார் முனி
யன்னவருஞ் சிறந்தார் வீர
வன்னியர்க்கு மணமுடிக்கும் வாறதுவும் புரிந்தார்

92 கந்தனுக்கு மணமிசைத்த கன்னிதெய்வ யானை யவள்
பின்னுதித்த மானே யந்த
பொன்னகரத் தேனே உம்பர்
காவலன் செய் பேரழகுங் கற்புமெங்குங் காணேன்

93 கார்குழலாம் வாகினுச்சி கனவெறும்பு சாலை முகம்
காந்திமதி மேலே நுதல்
காமன் வில்லைப் போல வள்ளை
காதளவுந் தாவும் விழி கடைந்தெடுத்த வேலே

94 மாதரசின் இனியமொழி வாரமுதின் கண்டு இதழ்
நேர் பவளத் துண்டு நாசி
யோர்குமிழ்ப்பூ வொன்று தந்த
வரிதரளந் திருக்கழுத்து வலம்புரிக்கே நன்று

95 வேயிருதோள் கமலகரம் விரல் பயற்றங்காயும் நகப்
புறஞ்சுகமேல் வாயுந் அன்னத்
தரநடைய ளாயும் பின்னல்
மிகுசடையும் மதியைக் கவ்வும் மேலரவாய்த் தோயும்

96 கோங்கரும்போ பம்பரமோ குலவனச இணைமோ சொர்ண
கலசமதின் கனமோ தெங்
கிளசான தின் முனமோ தனம்
குடைகுஞ்சர சிமிழ் செங்கிரீக் குமிழ்தாளவிற் பனமோ

97 கடிதடத்து மிருதனத்தும் நடுவாலிலைப் படியும் உந்தி
மடுநீர்ச் சுழி துடியும் கொங்கை
யொடு தாங்காம லொடியும் என
கனகமணி சிலம்பரற்று மிடைகார்மின்னற் கொடியும்;

98 கடிதடத்துக் கரவு படம் கலைக்குளம்பின் வாட்டே கொடி
யலையுறுந்தேன் கூட்டே மோக
வலைகடலின் நீட்டே யுறுங்
காமரச முற்றவறை கனகமணி பூட்டே

99 மெருக்கொடுத்த தங்கதட்டே வேறில்லையச்சிறப்பி லரைக்
கீரைவிரை நிரப்பி ஒன்று
சேராமலே பரப்பி வைத்த
விதம் நிதம்ப கேசமெழில் வெண்ணலாம் மெய்க் குறிப்பில்

100 மாரனரன் மனைமுகப்பின் வாழை துடை கீழே நண்டு
போலுமுழந் தாளே கெண்டைக்
கால்சினைவ ராலே புற
வடிகமடம் மலர்பஞ்சினும் வரவஞ்சிடு வாளே

101 அவ்விதமா யழகெடுத்து அருந்தவர்கள் கூறும் பொழு
திருந்தவர்கள் நேரும் இது
பொருந்துமணங் கோரும் மென
அறைந்திடமன் னவனிசைந்தா னப்பொழுதெல் லோரும்

102 சங்கரற்கு மிந்திரற்குஞ் சங்கதிகள் கூறி அயன்
மங்களநாள் கோறி யுல
கெங்குமறை பேரி யென
சம்புநக ரலங்கரித்தார் தரணிமன்ன ரேறி

103 வீதியெங்கு மாடவரு மேந்திழைகள் நெருக்கம் ஸ்தனம்
வாய்ந்தபுயத் தொருக்கும் முடி
சாய்ந்துபணி தெரிக்கும் நகர்
மின்னிலங்கு மாபரண மிதிபடக்கால் சுருக்கும்

104 இந்திரன் துந்துமி முழங்க வேறினன்வெள் ளானை அம்
பாரியிற்றன் மானே பூ
மாரியொடு சேனை கொண்
டிமையோரொடு சம்புநக ரேறினின்றார் தானே

105 வெயில்மறையுங் கொடிகுடைடால் விருதுபலகூட்டம் எங்கு
மரிவையர்க ளாட்டம் நாக
சுரவாத்திய கோஷ்டம் கடல்
விடுமோதையி னெடு மண்டபம் மேவினின்றார் நாட்டம்

106 ஆபரணத்தால் நிறைய பூத்தகொடி போலே அன்னம்
தோற்றநடை யாலே வண்
டேத்து பந்தற் கீழே மா
தரம்பையர் கைலா கொடுவந் தமர்ந்தாள்மந்திர மாலை

107 வச்சிரத்தால் சுவரடுக்கி மாணிக்கத் தூணட்டி வளை
மரகதத்தால் பூட்டி நவ
மணியோடது சூட்டி தேன்
வாழைகமுகொடு தோரண மமைத்தார் கோலந் தீட்டி

108 சாலும் காகமுளை பாலிகையு மிட்டு எதிர்
மேலும் பந்தல் முட்டு அர
சாணிக்காலும் நட்டு பூ
தரித்தாயிரப் பெருந்தாளியுஞ் சாவிளக்கு மிட்டு

109 மன்னனுக்கும் மங்கையற்கு மணச் சடங்கு முடித்து புது
வஸ்திரமு முடுத்து அஷ்ட
மங்களங்க ளெடுத்து ரெத்ன
மணவரையி லமர்த்தினர் மங்கள வஸ்துதை கொடுத்து

110 மன்னவர்கள் விதிப்படியே மாவிலையு மமைத்து நல
மான வகை சமித்து கொண்டு
மாமறையோர் மிகுத்து சம்பு
மாமுனி வதிஷ்டரொடு ஓம மது வளர்த்து

111 இந்திரனுந் தேவியொடு இட்டுநீரும் வார்க்க உமை
யீசன் மகிழ்ந் தேர்க்க களித்
திமையோர் நின்று நோக்க அவ
ரிருவருக்குங் கங்கணதாரண மிசைத்தார் கார்க்க

112 மணவரையில் லெட்சுமியும் மாலுமென பொங்கும் எழில்
மேனுயர்ந்தி லங்கும் மந்த்ர
மாலைகழுத் தங்கம் திரு
மங்கிலியம் தரித்தான் வீர வன்யராஜ சிங்கம்

113 வானவர்பூ மாரிபெய்தார் வாத்தியங்கள் போட ரெம்பை
போற்றி நடமாட புக
ழேற்றி கீதம் பாட சம்பு
மாமுனிமும் மூர்த்திகளா சீர்வதித்து நாட

114 மாப்பிள்ளையும் பெண்ணுமண மாலையது மாற்றி திரு
வாழிவிர லேற்றி சோமன்
மைத்துனர்க்கு போர்த்தி கொழுந்தி
மார்கள் மிஞ்சி யிட்டுமறை வாகநாணி வாழ்த்தி

115 அக்கினியைச் சுற்றிவந்து மாதோ டம்மி மிதித்தே. அருக்
ததியாரைப் பார்த்தே செய்யும்
வேதியில் நெய் வார்த்தே பட்ட
மது கட்டியே சேஷையிட்டும் மாலம் சுற்றி யேர்த்தே

116 வன்னியசிற் றரசரெல்லாம் வந்தோர்க்குப சாரம் நல்ல
பந்தலதி காரம் த
குந்தபிர காரம் நறும்
மலர்களப மொடுவடைக்காய் வழங்கினர் விஸ்தாரம்

117 அலைகடலி னமுதெனவே யருந்தினவர் நிற்க வரும்
விருந்துசெய்தார் மிக்க தானம்
புரிந்தனர்கள் தக்க விதம்
ஆதுலர்க்கு இஷ்டப்படி அளித்தார் பூரி மெய்க்க

118 நாலாநீர் சடங்கு செய்து நாணிநலுங் கிடவே யெழுத்
தாணி சங்கு மடையே சாலில்
பேணியெடுத் திடவே கால்
நகர்த்தி நங்கை மங்கிலியக் கூழ் தடவி விடவே

119 ஏழுதினம் ஊருகோல மெண்ணரிய கூட்டம் மஞ்சள்
தண்ணீர் விளை யாட்டும் மது
வுண்ணுவர்கள் நாட்டம் வெறி
யேறிதன வார்கிழித்து எறிந்து வளை சூட்டும்

120 குடிதெளிந்து மங்கையலங் கோலமுட னோடி தங்கள்
சேலைகளைத் தேடி சொந்த
காளையரைக் கூடி யிது
கொலைகளவு புலைக்கிடங்கள் குடியோமென்றார் நாடி

121 கொற்றவரு மங்கையருங் கூர்ந்துபுனலாட அன்னம்
நீய்ந்து விளை யாட வாளை
பாய்ந்து மடல் சாட கமு
குதிறக்கரை யேறி மலர் கொய்யும் வனம் நாட

122 மதுவனத்தி லமர்பறித்தார் வண்டுகளுஞ் சிற மன்னர்
செண்டெறிந்து கூற தனக்
குன்றசைந்து சோர மங்கை
மார்கள் மலர் பறித்துக்கொண்டு மானகருஞ் சேர

123 சங்கரரு மாலயருஞ் சாரவிடை கொண்டார் மற்றை
யோர்களுமே விண்டார் இந்தப்
பார் மன்னரு மொன்றாய் வெகு
சம்பிரம வைபோகவதி செயமகிழ்வாய்ச் சென்றார்

124 செல்லுகின்ற தேவரதத் திரவிரதம் பட்டே சப்த
புரவி கவி ரிற்றே மேற்
கருக்கடலி லூற்றே விட
தென்றற்புலி போலெழுந்தான் திங்கள்வர விட்டே

125 மதியிருளை யகற்றமதன் வாரியம்பை விடவே நில
வேறி நின்று சுடவே மையல்
மீறி மோகப் படவே மந்திர
மாலையொடு பள்ளியறை மன்னனுஞ் சென்றிடவே

126 மணியிழைத் தொளிருஞ்சப்பிர மஞ்சமதி லரிய புஷ்ப
பஞ்சணையும் னெரிய லீலை
வஞ்சனைவிட் டுரிய படி
மதனாகமக் கலவிபுரிந் தகமகிழ்ந்தா ரறிய

127 மன்னன் மந்திர மாலையரை மருங்கிரு கிருத்தித் தனத்
தாரகமும் பொருத்தி மட
முருமனைத் திருத்தி பர
வசமா யமு தருந்தித்தம் பற்குரியு மழுத்தி

128 ஆசைபெருங் கடலழுந்தி யகமகிழ்ந்தார் பிரியும் க்ஷணம்
யுகமாகவே தெரியும் மதி
முகம் வேறி லரியும் கரு
அடைந்து கெற்பச் சடங்கியற்ற லானாரந்தக் குறியும்

129 மாதம் பத்துஞ்சென்று சுபமான தினமன்று எழில்
மகவுதிக்கக் கண்டு மிக
மகிழ்வடைந்து கொண்டு மன்னன்
மாதர்க்கும் பூதானமெலாம் வழங்கினர்கா னன்று

130 செல்வனுக்கு ராமசந்திர சேகரவன்னியனும் குலம்
செய்தவ புண்ணியனும் வரும்
திருமுடி வன்னியனும் வளர்
செழுமதிபோல் காணுக்குநாள் சிறந்தனன் கண்ணியமாய்

131 சண்முகனரிடம் பயின்றான் க்ஷத்திரியச்சாதி வகைக்
குற்றதெலா மோதி யவன்
கற்றான் மனுநீதி கண்டு
சம்புநகர்க் கிளவரசாய் சமைத்தனர் தேவாதி.

132 மங்கையர்கள் ஜெயஜெயன மங்களங்கள் பாடி நக
ரெங்கனுங் கொண் டாடி தேவர்
தங்களுடன் கூடி மைந்தன்
வாழி வாழி வாழியென்று வாழ்த்திச்சென்றார் நாடி

133 இக்கதைக்கேட் டத்திரியு மின்பமுட னேற்றி ஜா
கன்பதமே போற்றி சூதா
முன்பாகவே சாற்றி விட்
டேகினர் புண்ணிய மடைந்து பேற்றகுறை யாற்றி

134 சேரன் அகணிதகீர்த்தி குதர் சொல்லத்தெரிந்தே வன்யம்
காதை முற்று மறிந்தே ய
யோதிகத்திற் சிறந்தே வீர
ஜெயசிங்கனைப் பயின்றான் புகழ் ஜெகமெங்கினும்நிறைந்தே

135 அவ்வழிவன்னியர்களெல்லாம் அரசர்கள்சந்ததியார் எங்கும்
பரவினர்கள் நிதியார் வெகு
விதவழியின் மதியார் கெட்
டாலும் மேன் மக்களே மேன்மக்க ளதிபதியார்

136 சங்கரன்மா லயன் மூவோர் தன்வகையாற் கோர மகக்
தன்னெழிலா யோர அந்த
வன்னியில் நால் வீர ரென
தானழைத்து உலகனைத்தும் தற்காத்திட கூற

137 தந்தவரம் வாங்கி வந்தார் தலமுன்ன [illegible] கள்
குலதெய்வமாம் [illegible] வெகு
நலமுடைய சூரன் எங்கும்
சாதிபேத மில்லை சமரச தெய்வ குமரன்

138 ஆரியர் பூசாரி கையி லகப்படாமல் சிறக்கும் இந்த
ஜெகமெங்கிலும் நிரக்கும் [illegible]டை
மிகக்கொடுத்தா [illegible] வரு
மாபத்தெலாம் தீர்த்து ரெக்ஷித் [illegible]டையிலே யிருக்கும்

139 இக்கதையை படித்து கற்றோ ரெழுதினோரும் வாழி மன்ன
ருலகமெங்கும் வாழி. வன்னிய
குலம் சிறந்து வாழி அந்
தமையவரும் சப்புமுனி யேற்றமறை வாழி

140 சித்தி விநாயகன் முருகன் சேவடியும் வாழி திரு
மூவர்களும் வாழி தரு
[illegible]னளும் வாழி வன்ய
சிந்துலக [illegible]வும் சீர் நிறைந்து வாழி.

வன்னிய புராணச் சிந்து
[illegible]ற்றிற்று.

R28:22
6/908